

ایشان را چون خداوند مخلوق خود را و حال اینست که **وَهُوَ اللَّطِيفُ الْوَسِيعُ** و آن
بکارهای پنهان و رساندن نیکی بر بندگانش و قبیل اللطیف و وسیع و قبیل بارکند
و شیرین کار **الْخَبِيرُ** آگاهست به هر چیزی تا و خبر کند است از آن عارف باید که ظاهرا
و باطن خود را پاک کند و از لغات بفر حضرت الوهیت دور باشد تا باطن او
چون ظاهر او باشد بی مکر و حسد و خدیت بلکه اول شارت بدلیل کرد که در توحش
آسمانها بود و کنت الذی خلق سبع سموات تا آخر و عذاب مکران و جالی شانرا
یاد کرد و حال موحسان را نیز یاد کرده و علم خود را بیان کرده با اشارت بدلیل کرده که از
زین باشد و فرمود **وَكُنْتُ جَلَّ جَلَّاهُ الَّذِي جَلَّالِكُمْ** یعنی آن خدای است که
گردانید از برای شما **الْأَرْضِ ذُلُوكُمْ** یعنی هر که توان رفت بروی چون چنین است
فَأَمْسُوا پس بروید **فِي مَنَازِكِهَا** در کنارهای وی یاد کرده همای بلند و یادها
وی **عَالِ ذُلِّ الْبُعِيدِ** ذل آرا شد **وَمَوْذُونَ** و اوقراست **الْمَلَكِ الْعَارِبِ** و
استعاده **مَصْرُوعَةٍ** و تجلیل علی **لَا يَخْفَى وَكَلُوا** و بخورید **مِنْ بَرِّهِ** از بر او
خدای تعالی که از زمین پرور می آرد برای شما **وَالْيَدِ** و بان خدایت **جَلَّ جَلَّالِكُمْ**
رنده کرده شما و پراننده کردن از ذکر و در قیامت از برای جزا یعنی دلیل برستی
من که خدا و نعم آنست که آسمانها را پدید می آید تا نظاره کنند در وی و زمین را

و ما نزلنا بالقرآن من قبلنا

ببین راص

از برای شما نازل کردیم تا ما باشید و زراعت کنید در وی و از به تجارت روید
بروی و بخورید از نعمتهای وی با جمیع کتب شما چون بگردید روی و پراننده کینم زوی
چون که منم قدری بر بالای شما آسمان و پیستارگان دلیل در زیر قدم شما زمین دلیل
قبیرون آوردن نعمتهای زوی دلیل و خوردن نعمتهای وسطم آن دلیل پس بنده کردن
شما آسمانست برت جلیل ایان آرد و عرفان تا شوی عزیز دکان خود فاسق مشورت شوی
دلیل چون دلایل عظام **عظم** بر قدرت و حکمت و علم و انعام و اکرام و انزاق قبول نکردند پس آن
عذاب کرد که اگر فواید زمین هر و برودشان یا با بانی از آسمان فرستند و کنت **جَلَّ جَلَّالِكُمْ**
عَدَاهُ شکر این شد **شَمْسٌ فِي السَّمَاءِ** آزان خدای که در آسمانست قدرت
و سلطنت او و قبیل در آسمانست یاد شایعی عرشش و کسی او و یاد از و شکرستان
عذاب و رحمت آن **يَخْفَى بِكُمْ** که فرود برد شما را **الْأَرْضِ** زمین فادای این
زمین بخورید و جنبید و فرود می برد شما را بخورد و می کرد و شما چون ایک که کسی را غرق کند یعنی
عذای کند شما که فران را چنانکه تارون را کرد و بر زمین فرود بردهش **أَهْلًا** عیشتم
و این شد **مَنْ فِي السَّمَاءِ** آزان خدای که در آسمان قدرت او است
أَنْ يَسْأَلَ که فرستد عیدکم بر شما **حَاصِبًا** سنگی یا بادی که روی حصبه باشد یعنی
یزه بیندازد یعنی سنگ را بر شما **فَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّكُمْ** پس **سَبَّحُوا** باشد که بیانید کیف

Copyright © King Saud University